

развѣдѣ ѿ дружина списатели, защо то лѣзе то на наши те прѣотцы, коѣто природно смы наследили, намъ надлежи сгласно да го раскопаемъ, сгласно да прекопаемъ, сгласно да ѡкопаемъ, ако ѡскамы да наверемъ плѣдъ дьвѣрхъ. Да ѡмѣстимъ оубо крѣбы те ѡнеоснованны мнѣнїа та, по мѣстны те пристрастїа та, ѡ да речемъ сгласно съ Богомъ на бесполезно то разногласїе, въ коѣто съ съ плѣли ѡ мѣтали други чужди списатели маго времѣа въ сѣе, то єсть сгласно да ѡвземимъ исправенье то ѡ ѡбработанье то на старый атъ Българскїи ѡзыкъ, кѣкото рекоух гѣрѣ, защо ѡ него самъ можемъ да съ надѣемъ за развитїе то на Българска та словесность. За ради това самъ съ оубѣвихъ да направѣмъ ѡслѣдованїе на народно то ѡма, за да разумѣемъ, чи ѡмамы бесчѣтны такїва ѡмена въ затмѣнїе, ѡ безъ старо то правописанїе не є възмѣжно да ѡзлѣжѣтъ на съѣтъ.

По това ѡзлагамъ слѣдующїи те правнаа на правописанїето, коѣто оупотребїухъ въ превѣдъ атъ си. Въ ѡзѣвка та приложїухъ тыа самогласны бѣквы ѡ — атъ, ѡ — атъ, ѡ — атъ, ѡ — атъ, коѣто Русси те спорѣдъ своѣто произношенїе ѡхѣррани ѡзъ церковный атъ ѡзыкъ.

1. ѡ — атъ въ двѣ слѣчан є оупотребѣнъ въ рѣкописы те, 1) дѣто церковный атъ ѡзыкъ оупотребѣва є, ѡ Българскїи атъ го произноса полѣгласно, кѣкото смѣрть, крѣсть, сердце=смѣрть, крѣсть сердце ѡ прѣ. 2) вмѣсто вмѣстїтелна бѣквы, кѣкото, творѣ-